

עפ"ת 30384/10/15 - דרן פלצקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 30384-10-15 פלצקי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת-עמיתה ק. רג'ניאנו
המערער דרן פלצקי
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה פתח תקווה (כב' השופטת מגי כהן) המ"ש 8542-08-15 מיום 19.9.2015, במסגרתה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין דו"ח תעבורה מס' 90504183006.
 2. ביום 28.2.2015 צולם רכבו של המערער (מ.ר. 8329557) כשהוא נוסע במהירות העולה על המהירות המותרת, עבירה לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה. המערער קיבל דו"ח תנועה והוא שולם ביום 23.6.15 באמצעות כרטיס האשראי האשראי של סטיבן ברנד, עובד בחברה של המערער.
 3. בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא ביום 23.8.2015, בהתאם לסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982, ביקש המערער להאריך את המועד להישפט ולהורות על קביעת מועד לדיון.
- נטען שהמערער (המבקש בבית משפט קמא) הינו הבעלים של חברת בלמורל השקעות בע"מ והרכב נושא האישום רשום במשרד הרישוי על שמו של המערער, אולם ביום 28.2.2015 היה ברשות הגב' נורית ברנד, אשתו של סטיבן ברנד, שהשתמשה ברכב והייתה הנהגת בפועל.
- לבקשה צורפו תצהירים של המערער ושל הגב' ברנד מהם עולה שבמועד שבו צולם הרכב עובר את העבירה, גב' ברנד נהגה ברכב (סעיף 9 לתצהיר) וביום 23.6.2015 מחמת טעות וחוסר ידיעה, שילמה הגב' ברנד את הדו"ח מבלי שעידכנה את המערער ומבלי שהסבה את הדו"ח על שמה.
- המערער טען כי לא ידע שהתקבלה ברירת משפט בעניינו ואילו היה יודע היה מבקש להסב את העבירה על שמה של הגב' ברנד שהייתה הנהגת בפועל.

4. המשיבה התנגדה לקבלת הבקשה וציינה בתגובה לבקשה ש"הפרשה אינה מקימה עילה להארכת מועד להישפט. הקנס שולם ולפיכך הרשעת המערער השתכללה..."
5. בית משפט קמא לא זימן את הצדדים לדיון ולא נעתר לבקשה להארכת מועד לשפיטה ונכתב שמשלא פעל המבקש (המערער) במסגרת המועדים הקבועים בחוק, אין לו להלין אלא על עצמו וגם אם לא קיבל לידיו את הדו"ח במועד, מכיוון שמסר את רכבו לנהיגה לאחר, היה עליו לצפות שירשמו דו"חות תעבורה והיה עליו לקבוע את הסידורים הנדרשים על מנת שהדו"חות יומצאו לידיו. בית משפט קמא ציין שלא מדובר במצב בו המבקש לא ידע ולא צריך היה לדעת על הדו"ח.
6. על ההחלטה של בית משפט קמא הוגש הערעור המונח בפני.
- בהודעת הערעור חזר המערער על הנימוקים שפורטו בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא. להודעת הערעור צורפו תצהירים של המערער ושל הגב' ברנד ואישור תשלום הדו"ח מיום 23.6.2015.
7. המערער טוען כי שגה בית משפט קמא משהחליט לדחות את הבקשה ללא זימון הצדדים לדיון ומבלי לחקור את המצהירים על תצהיריהם.
- נטען כי מתצהירו של המערער ניתן ללמוד כי המערער לא קיבל לידיו את ברירת המשפט המקורית ולפיכך לא יכול היה המערער להסב את הדו"ח על מי שנהג בפועל, דבר שהיה על המשיבה לבחון לכל הפחות על ידי חקירת המערער על תצהירו בבית משפט קמא.
- נטען כי נמנעה מהמערער זכות הגישה לבית המשפט ומשלא ניתן לו יומו בבית המשפט, נמנעה ממנו האפשרות להוכיח את צדקתו ולטהר את שמו, ואם לא יוסב הדו"ח על שמה של הגב' ברנד ייגרם לו עיוות דין חמור.
- עוד נטען כי המקרה הנדון הינו מקרה חריג ומיוחד בו נפלה טעות בתום לב מצד עובדת של המערער אשר שילמה בתום לב ובחוסר ידיעה את הדו"ח מבלי שהסבה את תשומת לב המערער שקיים דו"ח על שמו.
8. בדיון בפני טען ב"כ המערער שאפילו אם סבור בית המשפט שהייתה התנהלות לקויה של המערער, אין בכך כדי להכשיר את עיוות הדין, כאשר אין מחלוקת שהדו"ח שולם באמצעות כרטיס האשראי של בעלה של הגב' ברנד, והיא מודה בביצוע העבירה ומבקשת להסב את הדו"ח על שמה.
9. המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור. נטען שהדו"ח הגיע לכתובתו הפרטית של המערער בהיותו הבעלים הרשום של הרכב ולא ברור כיצד טען בפני בית משפט קמא שלא ידע על הדו"ח. הוגש טופס "הודעת תשלום קנס" הממוען למערער על פי כתובתו הפרטית.

עוד נטען שלמערער 41 הרשעות קודמות.

10. הוראות הדין

סעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי מסדיר את סדרי הדין בעבירות קנס, לפיו מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס ישלמו תוך 90 יום, אלא אם הגיש תוך 30 ימים מיום ההמצאה בקשה לביטול, או הודיע תוך 90 ימים שיש ברצונו להישפט על העבירה. נאשם שלא עשה אחת מאלה, יראו אותו בתום המועדים הקבועים בס"ק (א) כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס.

סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע שבית המשפט רשאי מנימוקים שיירשמו, לקיים את המשפט גם אם ההודעה האמורה ניתנה באיחור ובלבד התקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) בשינויים המחויבים או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו.

בית המשפט הנדרש לבקשה מסוג בקשה זו, דהיינו להארכת מועד להישפט שוקל את אותם שיקולים הרלבנטיים לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נאשם, לפי סעיפים 240 ו- 130 לחוק סדר הדין הפלילי.

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או עוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין אם ניתנו בהיעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין..."

בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01, סוריא איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793, דן בתנאים הקבועים בסעיף 130(ח) הנ"ל וקבע:

"התנאים אינם מצטברים. יוצא, שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי של בית המשפט בפניו, בית המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק הדין גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות גרידא. אולם אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית המשפט את בקשתו."

11. לאור האמור לעיל, ומאחר ואין חולק שהגב' ברנד שילמה את ברירת הקנס ושלושה ימים לאחר התשלום פנתה לעורך דין, וחתמה על התצהיר לשם הסבת הדו"ח על שמה, סבורני שבנסיבות אלה, אפילו אם נהג המערער ברשלנות, היה מקום לזמן את הצדדים ולתת למערער יומו בבית המשפט.]

נכון, כי מתן אפשרות לאדם להישפט לאחר תשלום הקנס עומדת בסתירה לעקרון סופיות הדיון, אלא שמדובר בפיקציה הקבועה בחוק לפיה אם שולם הקנס, רואים את מקבל הדו"ח כמי שהודה והורשע, אולם על בית המשפט לשים לנגד עיניו את החשש מפני הרשעתו של חף מפשע ומכאן הוראת החוק המאפשרת בנסיבות מיוחדות להיענות לבקשה.

12. לאור תצהירה של הגב' ברנד שהיא נהגה ברכב במועד האמור, הרשעתו של המערער בעבירה שלטענתו לא ביצע, יש בכך בנסיבות המקרה, כדי לגרום לו לעיוות דין.

לפיכך, ראיתי לקבל את הערעור ולהאריך את המועד.

אשר על כן, פסק דינו של בית משפט קמא יבוטל.

ניתנת אורכה כמבוקש.

התיק יוחזר לבית משפט קמא אשר ידון בבקשת המערער להסב את הדו"ח על שמה של הגב' ברנד לרבות הנקודות המחויבות בגין עבירה זו.

רשמתי הצהרת ב"כ המערער לפיה ככל שיוחלט על הסבת הדו"ח, מוותרת הגב' ברנד על טענת התיישנות ככל שעומדת לה טענה כאמור.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ו, 07 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.